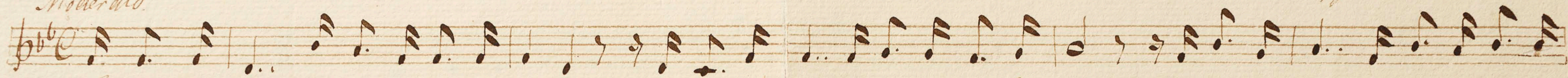

Moderato

1. En Bauta-sten sig hæver proud af Havet, En Bauta-sten for Nordens Gudeold, Der hvilede den, høilidelig be-
2. Der slummed Völund, Dadales for Norden, I Hedsen af det prude Helttekuld, Berømt fra Alpefjeld til Tys-
3. Vidunderlig sig vænede Livets Grønne, Paa Tider nær det store Verdens Hav, Laa hvad der vænnede i Ellids-
4. Forhammet var, midt alle sine Frændes, Hun Völund Vingesmed af Trost og Kuld, Laarmet sig töd op de valne
5. Han bygde sig en Hald lag Asa-fjelds, Et Valthal under Sjælen Himmel blaa, Hvor alt hvad Gudum rørd sig med
6. Paa Danmarks Høj vi bygde ham en Højle, I Lindela med fave Blomster-krands, Ved Nordens Dadales sin Kunst ind-
7. Og se, hvad Sjælden saer paa hele Højlen, Hvor Kunstneren med trofast Hjerlighed, Sig hæver af sin Arke Trøst.

1. gravet, I Ringe-Rygge sid med Hymn-skidd, Paa Bauta-sten en vrimle Dørge-Runer, Mænd af Asa-Livets Billed-
2. Sjælden For Kunstner klarere end Sol og Guld, Trods Vingerne, han smed sig med Lilde, Laa høit de bar ham over Hav og
3. Grønne, I Afsættiden rolig sig be-gav: I rindende Asa-mænd og Væne-diere Tøst op fra Fjænder, Alint paa Damp-
4. Mandes, Sig teede Kunstner klarere end Guld, Thi Fingre minder hvad de fordem gjorde, Som alle Skjæle deres Vugge-
5. Valde Livagtig man paany for Vene saer, Fra "Asen" ned til Babels "Alexander", Fra "Guttenberg" op til "Napole-
6. Højle, Frembylle i den Asa-livets Hlands? Hvad ser vi? Ham, al Verden er minde, fordi han vaagnede ved Danmarks
7. Højlen, Og med ham flyver Völund Vingesmed, I denne Højle mangt et Mindebege, Skal Efterlægten tomme ud med

1. Skrift, Med Tegn til mine end tusinde Ba-sunes For Ældis Glands og Aethers Be-drift.
2. Fjeld, Man raak dog under Møld da Nønnen vilde, Og Høi-Natures kræved streng sin Gjeld!
3. Højt, Og vaagne des ved nys Hørygges, Hvor under Bøgeløv er lund og Ljst!
4. sang, Og Nordens Völund kom igien for Orde, Læd velt som Duglen fløi og Hærns klæng!
5. en, Læd "Dag og Nat" og "Liv og Dødt" sig blandes Ved Trøjlerlag af Nordens Konstnerhaand!
6. Bryst, Og vander smilende: man sødtest blunder, Man blidest lever dog paa Danmarks Højt!
7. Ljst For Völund Thorsvaldsen og Mjensslager, Som hætted Ældis Glands paa Danmarks Højt!